

Wolters Kluwer Olvasó

Első lépések

Könyvespolc

Rendezés: Cím A-Z

Megjelenítés: Minden könyv

57 számviteli eset megoldása
Kardos Péter - Tóth Mihály

Letöltés

A 100 legizdagabb 2014
Szakonyi Péter

Letöltés

A 100 legizdagabb 2015
Napi.hu

Letöltés

A biztosság és gazdaságos gyögzyszerellítés magyarázata
dr. Ilku Lívia-dr. Koncz József

Letöltés

A büntetés-végrehajtási jogszabályok magyarázata
dr. Gaál Irén, dr. Müller Anikó

Letöltés

A Büntető Törvénykönyv - jogszabálytükör
dr. Vaskuti András

Letöltés

A Büntetőeljárás
Farkas Ákos - Róth Erika

A controlling és a vezetői számviteliinformáció-technológiája
Fabricius Ferke György

Tartalomjegyzék

[Az alkalmazása megnyitása](#)
[Hozzáférés a kiadványokhoz](#)

[Könyvespolc](#)
[A könyvespolc elemei](#)
[A könyvespolc funkciói](#)
[Egy kiadvány letöltése](#)
[Egy kiadvány megnyitása](#)

[Olvasó modul](#)
[Olvasás és navigáció a kiadványban](#)
[Lehetőségek a szöveggel](#)
[Jegyzet létrehozása](#)
[Jegyzet szerkesztése és eltávolítása](#)
[Kijelölés létrehozása](#)
[Kijelölés szerkesztése és eltávolítása](#)

[A hivatkozások menü](#)
[A hivatkozások menü megnyitása](#)
[A hivatkozások főmenüje](#)
[Személyes elemek](#)
[A betűméret megváltoztatása](#)

Az alkalmazása megnyitása

Telepítés után érintse meg az „WK Olvasó” alkalmazás ikonját a megnyitáshoz.

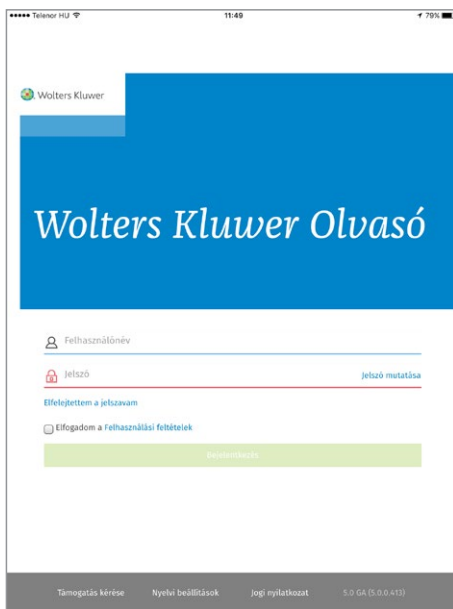
Az alkalmazás beszerzéséhez bővebb információt weboldalunkon talál:

<https://shop.wk.hu/wkolvaso/>

Hozzáférés a kiadványokhoz

A kiadványok olvasásához kérjük jelentkezzen be az alkalmazásba WK-fiók felhasználó nevével és jelszavával. Amennyiben Ön még nem rendelkezik ilyen azonosítóval, látogasson el WK Olvasót bemutató weboldalra további információért.

Gépelje be felhasználónevét és jelszavát majd fogadja el a Felhasználási feltételeket a **jelölőnégyzet** megérintésével, ezután aktív lesz a „**Bejelentkezés**” gomb.

Könyvespolc

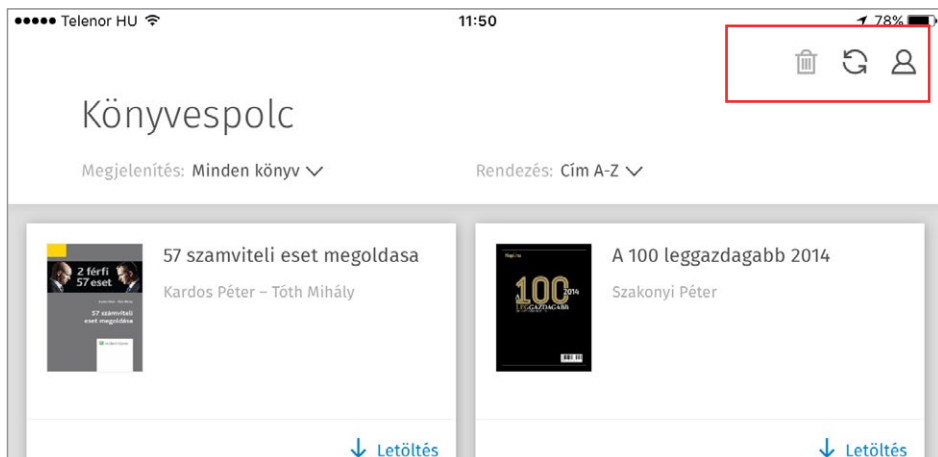
A könyvespolc elemei

A bejelentkezést követően betöltődik az Ön könyvespolca. Itt találja a Wolters Kluwer kft.-től vásárolt digitális kiadványait és további ingyenes tartalmakat is. A borítóképek mellett látható a kiadvány címe és szerzője. Néhány tartalomtípust csoportokba rendeztünk (pl. folyóiratok, könyvsorozatok), hogy Ön könnyebben megtalálja az egymáshoz tartozó elemeket.

The screenshot shows a mobile application interface for a digital bookshelf. At the top, the status bar displays 'Telenor HU', the time '11:50', and a battery level of '78%'. The app title is 'Könyvespolc'. Below the title, there are two dropdown menus: 'Megjelenítés: Minden könyv' and 'Rendezés: Cím A-Z'. The main content area is a grid of eight book cards, each with a cover image, title, author, and a 'Letöltés' (Download) button with a downward arrow icon.

Cover Image	Title	Author	Action
	57 számviteli eset megoldása	Kardos Péter – Tóth Mihály	Letöltés
	A 100 leggazdagabb 2014	Szakonyi Péter	Letöltés
	A 100 leggazdagabb 2015	Napi.hu	Letöltés
	A biztonságos és gazdaságos gyógyszerellátás magyarázata	dr. Ilku Livia–dr. Koncz József	Letöltés
	A büntetés-végrehajtási jogszabályok magyarázata	dr. Gaál Irén, dr. Müller Anikó	Letöltés
	A Büntető Törvénykönyv - jogszabálytűkőr	dr. Vaskuti András	Letöltés
	A Büntetőeljárás	Farkas Ákos - Róth Erika	Letöltés
	A controlling és a vezetői számviteliinformáció-technológiája	Fabricsius Ferke György	Letöltés

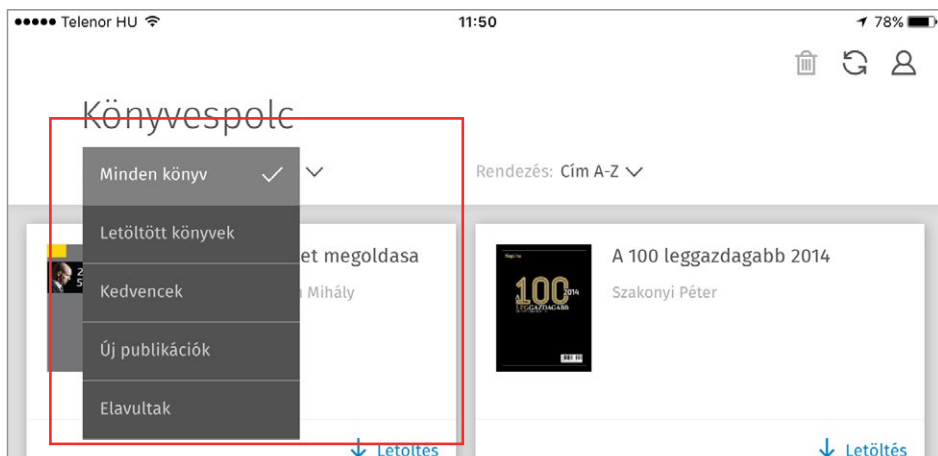
A könyvespolc funkciói

Érintse meg a **„szemétkosarat”** a törlés opció kiválasztásához. Ezután a kiadványok egyesével vagy egyszerre több borítót megérintve csoportosan is törölhetőek.

A **„szinkronizáció”** ikon megérintésével letöltődnek az Ön korábban elmentett saját tartalomlemei (könyvjelzők, jegyzetek és kijelölések).

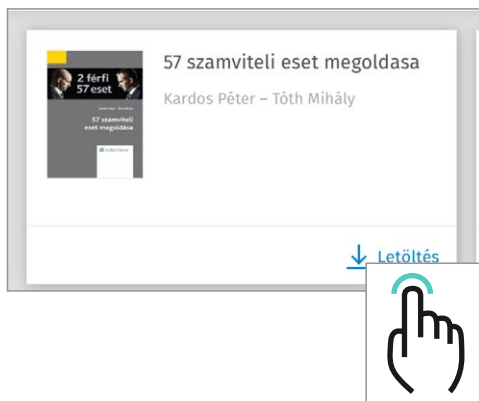
A **„profilom”** ikon segítségével ki/be jelentkezhet és módosíthatja a személyes beállításait.

A **„Megjelenítés”** szövegrész megérintésével különböző szűrőket állíthat be a kiadványok listázáshoz. Érintse meg a **„Rendezés”** szövegrészt, hogy beállítsa a kiadványok Önnek megfelelő sorrendjét.

Egy kiadvány letöltése

Érintse meg a „**Letöltés**” gombot a jobb alsó sarokban a kiadvány letöltésének megkezdéséhez.

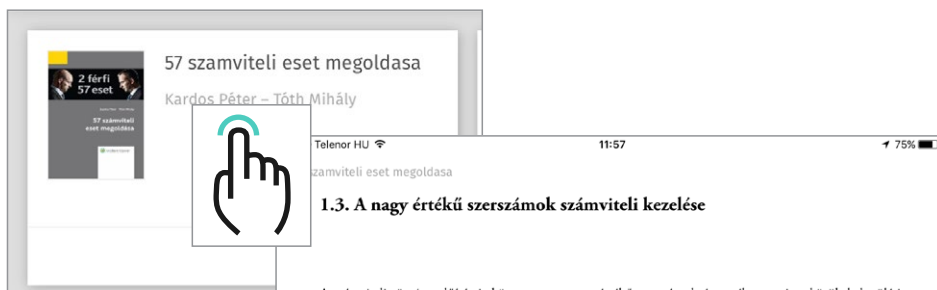
Végigkövetheti a letöltési folyamatot és bármikor megszakíthatja a „**Mégse**” gomb megnyomásával.

A letöltés befejeztével a kiadvány a „**Mostanában letöltött**” megjelöléssel lesz látható a könyvespolcon.

Egy kiadvány megnyitása

Érintse meg a letöltött kiadvány borítóját, címét vagy szerzőjének nevét az olvasás megkezdéséhez.

The image shows a tablet screen displaying a document cover titled "57 számviteli eset megoldása" by Kardos Péter – Tóth Mihály. A hand icon is overlaid on the screen, pointing to the document cover. The tablet's status bar at the top shows "Telenor HU", "11:57", and "75%". Below the document cover, the text "számviteli eset megoldása" is visible.

1.3. A nagy értékű szerszámok számviteli kezelése

A számviteli törvény előírásait követve azon nagy értékű szerszámok és egyéb anyagi eszközök bekerülési értéke, amelyek fizikai elhasználódása egy éven belül megtörténik, anyagköltségként kerül be a beszámolóba, azonban ez egyes esetekben torzíthatja a megbízható és valós összképet.

A számviteli törvény a vállalkozás mérlegében kimutatandó eszközöket alapvetően két csoportba sorolja: befektetett eszközök és forgóeszközök. A két csoportba történő besorolást az eszközök rendeltetése és használata alapján kell megtenni. Egy anyagi eszköz beszerzésekor el kell végezni a fentiek szerinti minősítést, és ha a vásárolt eszköznek az a rendeltetése, hogy a tevékenység, a működést tartósan, legalább egy éven túl szolgálja, akkor a befektetett eszközök között tárgyi eszközként kell nyilvántartásba venni, ellenkező esetben a forgóeszközök között készletként.

Ez a döntés az esetek egy részében könnyen meghozható, azonban – mint gyakran – itt is vannak olyan határterületek, ahol már nehezebb a minősítés. Ez azért is kényes kérdés, mert nemcsak az adott eszközmérlegben történő bemutatásának sorát határozza meg a válasz, hanem a hozzá kapcsolódó költségelszámolás módját, idejét is.

Termelő vállalkozások esetén a fenti elméleti kérdés jellemzően a szerszámok, kisgépek, műszerek számviteli kezelésénél jelentkezik a gyakorlatban. Abban az esetben, ha egy nagy értékű termelőgép várhatóan sok éven keresztül a termelésben történő részvételével fogja a vállalkozási érdekeket szolgálni, akkor a döntés egyértelmű. A gépet tárgyi eszközként kell kimutatni, míg a bekerülési értéke a bekerülési évei alatt terv szerinti értékcsökkenés formájában kerül be a költségek közé, jól meghatározott értékcsökkenési mód mellett várhatóan a gép használatával elért bevételek realizálásával időben párhuzamosan, azaz arányosan.

A döntési helyzet másik véglete nyilvánvalóan egy gyors elhasználódó, a tárgyi eszközök értékéhez viszonyítottan elenyésző egyedi értékű eszköz beszerzése lenne, ahol egyértelműen azt a döntést kellene illetően. Ebben az esetben az adott eszközt anyagként kell kezelni, és a bekerülési értéke az anyagköltségkénti elszámoláson keresztül rongja az eredményt a felhasználás évében. Technikailag itt a költségelszámolásra két mód is lehetséges. Az egyik szerint év közben létezik mennyiségi és értékes nyilvántartás az anyagkészlettel. Ebben az esetben az adott eszközt a beszerzéskor az anyagok között kell aktiválni, míg a dokumentált felhasználásokon kell az értékét anyagköltségként elszámolni. A másik változatban az anyagkészletnek nincsen évközi folyamatos mennyiségi és értékes nyilvántartása, így az anyagfelhasználás: az azon keresztül az anyagköltséget az év eleji nyitókészlet, az év közbeni beszerzés és az év végi zárókészlet adatainak segítségével lehet megállapítani.

A nehézséget a gyakorlatban számos esetben az jelenti, ha a kérdéses eszközök elhasználódása az egy év körüli időtáv környékén van. Ha például egy szerszámot a használatlól függően a termelés átlagosan 8–14 hónap alatt használ el teljesen, akkor azt nehéz a fenti rendszer szerint besorolni és számviteli szempontból kezelni.

További nehézséget jelent a besorolásnál, hogy a hazai gyakorlat általában tudatosan vagy nem szándékosan nemcsak a tervezett használati időt veszi figyelembe a besorolásnál, hanem valamilyen módon a vásárolt eszköz értékét is. Így fordulhatnak elő olyan döntések, hogy a mindenki által tudott módon több éven át használt eszközök is anyagköltségként kerülnek elszámolásra a használatbavételükkor, ha értéküket a vezetés vagy a könyvelés jelentéktelennek tartja. Illetve szintén így jutunk el a téma egyik legérdekesebb kérdéséhez: akkor is tárgyi évi anyagköltségként kell-e elszámolni egy pl. 8-10 hónap alatt elhasználódó szerszámot a használatbavétel időpontjában, ha annak értéke nagyon magas (pl. a mérlegfőösszeg fele)?

Olvasó modul

Olvasás és navigáció a kiadványban

••••• Telenor HU

11:57

75%

57 számviteli eset megoldása

1.3. A nagy értékű szerszámok számviteli kezelése

A számviteli törvény előírásait követve azon nagy értékű szerszámok és egyéb anyagi eszközök bekerülési értéke, amelyek fizikai elhasználódása egy éven belül megtörténik, anyagköltségként kerül be a beszámolóba, azonban ez egyes esetekben torzíthatja a megbízható és valós összképet.

A számviteli törvény a vállalkozás mérlegében kimutatandó eszközöket alapvetően két csoportba sorolja: befektetett eszközök és forgóeszközök. A két csoportba történő besorolást az eszközök rendeltetése és használata alapján kell megtenni. Egy anyagi eszköz beszerzésekor el kell végezni a fentiek szerinti minősítést, és ha a vásárolt eszköznek az a rendeltetése, hogy a tevékenységet, a működést tartósan, legalább egy éven túl szolgálja, akkor a befektetett eszközök között tárgyi eszközként kell nyilvántartásba venni, ellenkező esetben a forgóeszközök között készletként.

Ez a döntés az esetek egy részében könnyen meghozható, azonban – mint gyakran – itt is vannak olyan

Érintse meg vagy húzza el az ujját a képernyő jobboldalán a visszalapozáshoz.

Érintse meg egyszer a képernyő közepét az eszköztár megjelenítéséhez.

Érintse meg vagy húzza el az ujját a képernyő baloldalán az előrelapozáshoz.

nozni, hogy az adott eszközt anyagként kell kezelni, és a bekerülési értéke az anyagköltségként elszámoláson keresztül rontja az eredményt a felhasználás évében. Technikailag itt a költségelszámolásra két mód is lehetséges. Az egyik szerint év közben létezik mennyiségi és értékbeni nyilvántartás az anyagkészletet illetően. Ebben az esetben az adott eszközt a beszerzéskor az anyagok között kell aktiválni, míg a dokumentált felhasználásakor kell az értékét anyagköltségként elszámolni. A másik változatban az anyagkészletnek nincsen évközi folyamatos mennyiségi és értékbeni nyilvántartása, így az anyagfelhasználást és azon keresztül az anyagköltséget az év eleji nyitókézlet, az év közbeni beszerzés és az év végi zárókézlet adatainak segítségével lehet megállapítani.

A nehézséget a gyakorlatban számos esetben az jelenti, ha a kérdéses eszközök elhasználódása az egy év körüli időtáv környékén van. Ha például egy szerszámot a használatától függően a termelés átlagosan 8–14 hónap alatt használ el teljesen, akkor azt nehéz a fenti rendszer szerint besorolni és számviteli szempontból kezelni.

További nehézséget jelent a besorolásnál, hogy a hazai gyakorlat általában tudatosan vagy nem szándékoltan nemcsak a tervezett használati időt veszi figyelembe a besorolásnál, hanem valamilyen módon a vásárolt eszköz értékét is. Így fordulhatnak elő olyan döntések, hogy a mindenki által tudott módon több éven át használt eszközök is anyagköltségként kerülnek elszámolásra a használatbavételükkor, ha értéküket a vezetés vagy a könyvelés jelentéktelennek tartja. Illetve szintén így jutunk el a téma egyik legérzékenyebb kérdéséhez: akkor is tárgyévi anyagköltségként kell-e elszámolni egy pl. 8-10 hónap alatt elhasználtó szerszámot a használatbavétel időpontjában, ha annak értéke nagyon magas (pl. a mérlegfőösszeg fele)?

Olvasás és navigáció a kiadványban

1.3. A nagy értékű szerszámok számviteli kezelése

Érintse meg a „hamburger menü” ikont a hivatkozások menü megjelenítéséhez.

Előírásait követve azon nagy értékű szerszámok és egyéb anyagi eszközök elhasználódása egy éven belül megtörténik, anyagköltségként kerül elszámolásra, amelyekben törzshatja a megbízható és valós összképet.

A nagy értékű szerszámok és egyéb anyagi eszközök a vállalkozás mérlegében kimutatandó eszközöket alapvetően két csoportba lehet osztani: a tárgyi eszközöket és a forgóeszközöket. A két csoportba történő besorolást az eszközök használatának módja és a megvásárlás körülményei kell megdecerneni. Egy anyagi eszköz beszerzésekor el kell végezni a tárgyi eszközök és a forgóeszközök közötti elhatárolást.

A tárgyi eszközök és a forgóeszközök közötti elhatárolás során a megvásárolt eszköznek az a rendeltetése, hogy a tevékenységet, a működést tartósan, legalább egy éven túl szolgálja, akkor a befektetett eszközök között tárgyi eszközként kell nyilvántartásba venni, ellenkező esetben a forgóeszközök között készletként.

Ez a döntés az esetek egy részében könnyen meghozható, azonban – mint gyakran – itt is vannak olyan határterületek, ahol már nehezebb a minősítés. Ez azért is kényes kérdés, mert nemcsak az adott eszközmérlegben történő bemutatásának sorát határozza meg a válasz, hanem a hozzá kapcsolódó költségelszámolás módját, idejét is.

Termelő vállalkozások esetében a fenti elméleti kérdés jellemzően a szerszámok, kisgépek, műszerek számviteli kezelésénél jelentkezik. A tárgyi eszközök között várhatóan sok éven keresztül használható eszközök is lehetnek, amelyek értéke az évek során jelentősen csökken, de az értékesítésükre az alatti terv szerinti értékcsökkenési mód mellett várhatóan a gazdasági évek során arányosan.

A döntési helyzet másik változatát az elhasználódott eszközök eladásának viszonyítottan elenyésző értéke okozhatja. Ebben az esetben hozni, hogy az adott eszközt a gazdasági évek során a keresztlívra vonatkozóan az eredménykimutatásba az eszközök értékesítéséből származó bevételként kell elszámolni.

A döntési helyzet másik változatát az elhasználódott eszközök eladásának viszonyítottan elenyésző értéke okozhatja. Ebben az esetben hozni, hogy az adott eszközt a gazdasági évek során a keresztlívra vonatkozóan az eredménykimutatásba az eszközök értékesítéséből származó bevételként kell elszámolni.

A nehézséget a gyakorlatban számos esetben az jelenti, ha a kérdéses eszközök elhasználódása az egy év körüli időtáv környékén van. Ha például egy szerszámot a használatától függően a termelés átlagosan 8–14 hónap alatt használ el teljesen, akkor azt nehéz a fenti rendszer szerint besorolni és számviteli szempontból kezelni.

További nehézséget jelent a besorolásnál, hogy a hazai gyakorlat általában tudatosan vagy nem szándékoltnan nemcsak a tervezett használati időt veszi figyelembe a besorolásnál, hanem valamilyen módon a vásárolt eszköz értékét is. Így fordulhatnak elő olyan döntések, hogy a mindenki által tudott módon több éven át használt eszközök is anyagköltségként kerülnek elszámolásra a használatbavételük után, ha értéket a vezetés vagy a könyvelés jelentéktelennek tartja. Illetve szintén így jutunk el a téma egyik legérzékenyebb kérdéséhez: akkor is tárgyi eszközként kell-e elszámolni egy pl. 8-10 hónap alatt elhasználódó szerszámot a használatbavétel időpontjában, ha annak értéke naevon magas (pl. a mérlefeösszegge fele)?

A „könyvjelző” ikon megérintésével megjelölheti az adott oldalt.

Érintse meg még egyszer a képernyő közepét az eszköztár elrejtéséhez.

A képernyő alján található gyors oldal navigációs eszköz. A jobb és baloldali nyilakkal az utoljára megtekintett oldalakra tud navigálni.

Olvasás és navigáció a kiadványban

Az első kérdést, amikor a használat tervezett időtartamától függetlenül egy kis értékű eszköz tárgyi eszköz helyett anyagkölségként kerül elszámolásra, azt gondolom, lehet elnézőbben kezelni. A vállalkozások jelentős többsége a kis értékű tárgyi eszköz bekerülési értékét a használatbavételkor egy összegben számolná el értécsökkenésként, így mikor ugyanez az összeg e helyett anyagkölségként jelenik meg a könyvekben, akkor tulajdonképpen „csak” az üzemi eredmény két ráfordítására közötti átcsoportosítás történik, amely az eredményre nincs hatással. Meg szokták még említeni itt a költség-hason összevetésének elvét is, hiszen az anyagkölségkénti elszámolással a vállalkozás „mentesíti magát” az alól, hogy a tárgyi eszköz nyilvántartásában kelljen követnie ezeknek a kis értékű, de egy évnél tovább használt eszköznek a sorsát (hiszen nullára leírva is részét képezik a nyilvántartásnak), majd később selejtezve kelljen kivezetnie azt. Az anyagkölség elszámolásával tehát ezek a cégek elengedik ezen eszközök követését, ami adminisztrációs szempontból kedvező rájuk nézve, vagyonevédelem szempontjából természetesen hátrányos (egy ilyen több évig használt eszközt a leltározás során sem fognak valószínűleg keresni, hiszen semmilyen nyilvántartásban nem szerepel már), azonban itt némiképp tompíthatja a helytelen számviteli elszámolás következményeit, hogy valóban kis értékekről van szó.

A másik eset, ahol nagy értékű eszközök 8-10 hónapos élettartam alatti elhasználódásáról van szó, azonban már komoly elméleti problémákat vet fel, amelynek az eredményre gyakorolt hatása is jelentős. Ha egy nagy értékű termelőeszköz előreláthatólag 14 hónapig vesz részt a termelésben, akkor a szabályok értelmében tárgyi eszközként kell nyilvántartásba venni. A használat alatt bekövetkező mérlegfordulónapon az adott eszköz a terv szerinti értécsökkenéssel csökkentett értéken kerül be a mérlegbe, és ennek megfelelően az elszámolt értécsökkenése ráfordításként az eredménykimutatásba. Az értécsökkenés megtervezésénél több módszertani lehetőség is a vállalkozás rendelkezésére áll annak érdekében, hogy az elszámolt ráfordítás és a nettó könyv szerinti érték minél jobban közelítse a valós folyamatoknak megfelelő helyzetet, adatokat.

Ha azonban a fenti nagy értékű termelőeszköz tervezett használati ideje például nem 14 hónap, hanem 10 hónap, akkor a számviteli szabályok nem engedik tárgyi eszközként kimutatni, hanem az anyagok között kell szerepeltetni. Ebben az esetben a bekerülési értéke nem egy időszak alatt, arányosan, megtervezetten kerül be a költségek közé, hanem egyetlen időpontban a teljes összegében. Ez az időpont a törvény szerint a „használatbavétel” időpontja. Maradva a fenti példa 10 hónapos használati idejénél, ez az elszámolás az üzleti év első két hónapjában használatba vett nagy értékű eszközöknél nem okoz torzulást az eredményben, hiszen az eszköz elhasználódása mindenképpen az adott évben történik, és a bekerülési érték is az adott évben jelenik meg költségként. A probléma a későbbi hónapokban használatba vett eszközöknél jelentkezik. Az üzleti év utolsó hónapjaiban használatba vett eszköz esetén már komoly torzulás jelentkezik az eszköz használata és a bekerülési értékének költségkénti elszámolása között. Az utolsó hónapokban történő használatbavételkor egy összegben el kell számolni anyagkölségként az eszköz bekerülési értékének 100%-át, míg a használatnak csak a 10–20%-a esik az adott üzleti évre, a jelentősebb része a következő üzleti évben történik, a kapcsolódó bevételek is ott realizálódnak.

Adódik tehát a kérdés, hogy hogyan lehetne ezt a valóságnak nem megfelelő költségtrómeget az adott év költségei közül kiemelni, és ezzel párhuzamosan a csökkentett értékű eszközt az adott év mérlegében megjeleníteni. A jelenlegi szabályozás azonban erre nem ad módot. Anyagkölséget a fenti okok miatt időbelileg elhatárolni nem lehet, és a már használatba vett és anyagkölségként elszámolt eszközöket sem lehet az anyagkölség csökkentése mellett csökkentett értékben újra aktiválni, „félleg”, részben elhasznált anyagot a törvény nem ismer. Az ilyen cégek ezért a számviteli törvényt követve az eredményüket a mérlegben a költségek között mutatják be a használatjukban, mint ami a valós teljesítményüknek megfelelne. Azt, hogy a mérlegben a költségek között mutatják be a használatjukban, mint ami a valós teljesítményüknek megfelelne. Azt, hogy a mérlegben a költségek között mutatják be a használatjukban, mint ami a valós teljesítményüknek megfelelne. Azt, hogy a mérlegben a költségek között mutatják be a használatjukban, mint ami a valós teljesítményüknek megfelelne. Azt, hogy a mérlegben a költségek között mutatják be a használatjukban, mint ami a valós teljesítményüknek megfelelne.

1. Beszerzés – értékesítés
2%

A csúszka előre-hátra húzásával egyszerre több oldalt is átlapozhat.

Lehetőségek a szöveggel

57 számviteli eset megoldása

1.4. Devizakészlettel fedezett beszerzéseknél elszámolt árfolyam-különbözet kérdései

A számviteli törvény az egyes eszközök bekerülési értékének szabályozásakor részletesen kitér arra az esetre, ha az adott eszközhöz a vállalkozás a könyvvezetés pénznemétől eltérő devizában fizet. A Számv. tv. 48. § (7) bekezdésében megfogalmazott általános szabály szerint az eszköz bekerülési értéke a devizában kifejezett vételár teljesítés napján érvényes választott árfolyamon átszámított forintértéke. Az átszámításhoz a vállalkozás számviteli politikájában rögzített árfolyamot kell használni.

Ha a vásárlás nem készpénzért történt (amely esetről még lesz szó), akkor a bekerülési értékkel megegyező összegben egy devizában fennálló kötelezettség is bekerül a könyvekbe. A törvény logikája szerint – néhány kivétellel eltekintve – ez az utolsó pont, ahol a devizáért vett eszköz és a devizában keletkező kötelezettség kapcsolódik egymáshoz. Ettől az időponttól az eszköz és a kötelezettség útjai elválnak. Az eszköz már forintosított értéken (forintot a könyvvezetés pénznemének feltételezve) szerepel a könyvekben, így kerül be a költségek közé, így történik az értékcsökkenésének megállapítása stb. Semmilyen módon nincs már rá hatással, hogy a kötelezettség későbbi sorsára eszköz beszerzése kapcsán keletkezett. A törlesztéskor, visszahetéskor, év végi átértékeléskor árfolyam-különbözet keletkezik, azonban ez már nincs hatással a beszerzett eszköz forintban nyilvántartott értékére.

Meg kell említeni egy fontos kivételt: az eszközök üzembe helyezésekor a Számv. tv. 47. § (4) bekezdés c) pontja szerint a bekerülési értéket módosítani kell a beruházáshoz közvetlenül kapcsolódó – devizaszámlán meglévő devizakészlettel né üzembe helyezéskor terjedő időszakra elszámolt árfolyam helyezésre, akkor az üzembe nem kerül rögtön üzembe devizanemének (váltása) ka (vagy esetleg a kötelezettség eszköz beszerzése kapcsán eszköz értéke, módosítja az módon visszahat a beszerzett

A fenti kivételtől eltekintve nincs hatással a devizában le nem aktivált eszközöknek nem említeni azt is, hogy a fenti beszerzéskor költségként elszámolt devizakötelezettség későbbi ártól eltekintve módosítja az eszköz értéke, módosítja az

Az itt bemutatott logika a beszerzett eszköz, illetve meg a feltételezést hordozza magában, hogy az eszköz beszerzésekor, a költség reimerülésekor a vállalkozásnak nem volt rendelkezésre álló devizája az azonnali teljesítéshez, ezért keletkezhetett a beszerzés kapcsán devizában kötelezettsége. A feltételezhető törvényi logika szerint később, a devizakötelezettség kiegyenlítésekor olyan deviza kerül felhasználásra, amely a beszerzéskor nem állt még a cég rendelkezésére, így a deviza bekerülése, annak bekerülési árfolyama, valamint a kötelezettség kifizetésén keletkező árfolyam-különbözet mind olyan események, tételek, amelyek kimutatása a pénzügyi eredményben indokolt, és nem kapcsolódhatnak a korábban beszerzett eszköz, felmerült költség forintosított értékéhez.

Az üzleti gyakorlat azonban az, hogy a beszerzések túlnyomó többsége kötelezettséget keletkeztet, hiszen a vállalkozások egymásnak jellemzően 8, 15, 30 napos vagy akár ennél hosszabb fizetési határidővel fizetnek. Az azonnali készpénzes, bankkártyás vásárlás nagyobb értékű tranzakciónál ritka. Így egy vállalkozásnak akkor is devizakötelezettsége keletkezik például egy készletbeszerzésen, ha a devizaszámláján rendelkezésre áll

Kijelölés   Jegyzet   Másolás   Megosztás

Szöveg kijelölése: Érintse meg és tartsa ott az ujját a kijelölendő szövegen, majd húzza az ujját a kijelölendő szó vagy bekezdés végére.

Jegyzet létrehozása

összegeben egy devizában fennálló kötelezettség is bekerül a könyvekbe. A törvény logikája szerint – néhány kivételes esettől eltekintve – ez az utolsó pont, ahol a devizáért vett eszköz és a devizában keletkező kötelezettség kapcsolódik egymáshoz. Ettől az időponttól az eszköz és a kötelezettség útjai elválnak. Az eszköz már forintosított értéken (forintot a könyvvezetés pénznemének feltételezve) szerepel a könyvekben, így kerül be a költségek közé, így történik az értékcsökkenésének megállapítása stb. Semmilyen módon nincs már rá hatással, hogy a kötelezettség későbbi sorsára keletkezett. A törlesztések ez már nincs hatással a be-

Meg kell említeni egy pontja szerint a bekerülés megjelölt devizakészlettel időszakra elszámolt árfolyamra történő helyezésre, akkor az üzem devizanemének (váltása) eszköz értékére, módosítja.

A fenti kivételtől eltérően nincs hatással a devizában

Az itt bemutatott logika azonban bizonyos esetekben torzíthatja is a megbízható és valós összképet. A beszerzett eszköz, illetve megfizetett költség és a devizában létrejövő kötelezettség szigorú szétválasztása az a

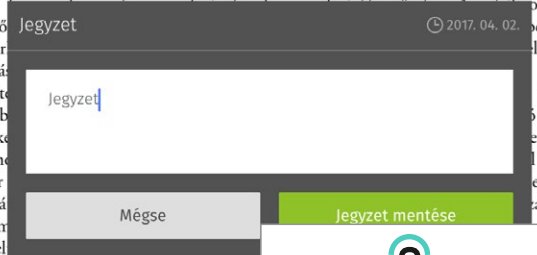

A kijelölt szöveg felett megjelenő menüben válassza a „Jegyzet” menüpontot.

eszköz már forintosított értéken (forintot a könyvvezetés pénznemének feltételezve) szerepel a könyvekben, így kerül be a költségek közé, így történik az értékcsökkenésének megállapítása stb. Semmilyen módon nincs már rá hatással, hogy a kötelezettség későbbi sorsára keletkezett. A törlesztések ez már nincs hatással a be-

Meg kell említeni egy pontja szerint a bekerülés megjelölt devizakészlettel időszakra elszámolt árfolyamra történő helyezésre, akkor az üzem devizanemének (váltása) eszköz értékére, módosítja.

A fenti kivételtől eltérően nincs hatással a devizában létrejött kötelezettség kapcsolódására. Meg kell említeni azt is, hogy a fenti bekerülési értékre vonatkozó szabályok nemcsak az aktivált eszközök, hanem a beszerzési időpontjának költségként elszámolt tételek forintra számítását is szabályozzák, ahol fel sem merülhet, hogy a devizakötelezettség későbbi árfolyam-különbözete módosíthatja a korábban elszámolt költség összegét.

Gépelje be a szöveget, majd érintse meg a „Jegyzet mentése” gombot.

Jegyzet szerkesztése és eltávolítása

összegeben egy devizában fennálló kötelezettség is bekerül a könyvekbe. A törvény logikája szerint – néhány kivételes esettől eltekintve – ez az utolsó pont, ahol a devizáért vett eszköz és a devizában keletkező kötelezettség kapcsolódik egymáshoz. Ettől az időponttól az eszköz és a kötelezettség útjai elválnak. Az eszköz már forintosított értéken (forintot a könyvvezetés pénznemének feltételezve) szerepel a könyvekben, így kerül be a költségek közé, így történik az értékcsökkenésének megállapítása stb. Semmilyen módon nincs már rá hatással, hogy a kötelezettség későbbi soron keletkezett. A törlesztésor ez már nincs hatással a besz

Kijelölés   Jegyzet   Másolás   Megosztás

Érintse meg a kijelölt szöveg mellett, a bal oldali margón található kék vonalat.

Majd válassza a Jegyzet menüpontot a megjelenő helyi menüben.

Meg kell említeni egy fo
kerülési
zlettel i
árfoly
üzemb
áltása)
dosítja
l elteki
vizában
y a fent
gként elszámolt tételek forintra számítását is szabályozzák, ahol fel sem merülhet, hogy a későbbi árfolyam-különbözete módosíthatja a korábban elszámolt költség összegét.
A törvény logika azonban bizonyos esetekben torzíthatja is a megbízható és valós összképet. A beszerzett eszköz, illetve megfizetett költség és a devizában létrejövő kötelezettség szigorú szétválasztása azt a feltételezést hordozza magában, hogy az eszköz beszerzésekor a költség felmerülésekor a vállalkozásnak nem

kötelezettség kapcsolódik egymáshoz. Ettől az időponttól az eszköz és a kötelezettség útjai elválnak. Az eszköz már forintosított értéken (forintot a könyvvezetés pénznemének feltételezve) szerepel a könyvekben, így kerül be a költségek közé, így történik az értékcsökkenésének megállapítása stb. Semmilyen módon nincs már rá hatással, hogy a kötelezettség későbbi soron keletkezett. A törlesztésor ez már nincs hatással a besz

Meg kell említeni egy fo
pontja szerint a b
meglévő devizaké
időszakra elszám
helyezésre, akkor
devizanemének á
eszköz értékére, n

Jegyzet

2017. 04. 02.

Jegyzet

Szerkeszt

Másolás

Megosztás

Törlés

Szerkesztés, másolás, megosztás vagy törlés opciók közül választhat.

A fenti kivétel
nincs hatással a devizában létre
említeni azt is, hogy a fenti be
beszerzéskor költségként elszám
devizakötelezettség későbbi árf
Az itt bemutatott logika az
beszerzett eszköz, illetve megfizetett költség és a devizában létrejövő kötelezettség szigorú szétválasztása azt a feltételezést hordozza magában, hogy az eszköz beszerzésekor a költség felmerülésekor a vállalkozásnak nem volt rendelkezésre álló devizája az azonnali teljesítéshez, ezért keletkezhetett a beszerzés kapcsán devizában kötelezettsége. A feltételezhető törvényi logika szerint később, a devizakötelezettség kiegyenlítésekor olyan

Kijelölés létrehozása

HUF/EUR). A szállítói tartozás kifizetésekor ebből adódóan árfolyam-különbözet keletkezik [a példában $(300 - 290) \times 1000 \text{ EUR} = 10\,000 \text{ Ft}$ árfolyamnyereség], amely különbözet a törvény szerint pénzügyi eredményként számolandó el. Így tehát annak ellenére, hogy a cég egy, a számláján már meglévő euróösszeget váltott át alapanyagra, az ügylet pénzügyi eredménnyel járt, míg ennek az eredménynek megfelelő összeggel eltér az alapanyagok bekerülési értéke attól az összegtől, amelyen a beszerzés előtt az eurót tartotta a cég nyilvánosan. Így tehát a 290 000 Ft értékű euró en 290 000 Ft értékű alapanyagot (amelynek bekerülési értéke en összegű anyagköltséget jelentene), amely rögtön anyagköltség) és 10 000 Ft pénzügyi bevételel.

A fentiek tekintve egy kalkulált értéket kiemelni.

Ezt a torzított elszámolt árakat az említett szabályok alapján az elszámolt árakat az amely szerinti szolgáltatás értéke az

akkor lehetséges a pénzt úgy árfolyam-különbözetet. A készpénzes valutatranszakciók cégek esetén nem jellemzőek, míg a sokkal inkább jellemző, nem azonnali fizetéssel járó beszerzések esetén nincs mód arra, hogy a bankszámlán meglévő devizakészlet nyilvántartási értéke legyen a beszerzett eszköz, felmerült költség bekerülési értéke, elkerülve ezzel, hogy a beszerzésen pénzügyi eredmény keletkezzen.

Kijelölés

Jegyzet

Másolás

Megosztás

A megfelelő szöveg kiválasztása után válassza a „Kijelölés” opciót a megjelenő helyi menüben.

A fentiekből látható, hogy a két eljárás (az anyag felhasználását feltételezve) a cég teljes eredményét tekintve egyező eredményt hoz, azonban fontos különbség, hogy a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

Ezt a torzító hatást a törvény két helyen is kivételes szabályt alkotva kívánja elkerülni. Az egyik, a már említett szabály, amely szerint a bekerülési érték a kapcsolódó devizakötelezettségen elszámolt árfolyam-különbözet a bekerülési értékhez adódik, a Számv. tv. 48. § (8) bekezdése, amely szerint, ha a beszerzés ellenében történik, akkor a termék, illetve a szolgáltatás értéke az ellenérték

jelentí, hogy amennyiben kész akkor lehetséges a pénzt úgy árfolyam-különbözetet. A készpénzes valutatranszakciók cégek esetén nem jellemzőek, míg a sokkal inkább jellemző, nem azonnali fizetéssel járó beszerzések esetén nincs mód arra, hogy a bankszámlán meglévő devizakészlet nyilvántartási értéke legyen a beszerzett eszköz, felmerült költség bekerülési értéke, elkerülve ezzel, hogy a beszerzésen pénzügyi eredmény keletkezzen.

A felugró menüben válassza ki az Önnek megfelelő szint. Ilyen színű lesz a teljes kijelölt szöveg.

Kapcsolódó jogi szabályozás: 2000. évi C. törvény 48. § (7)

1.5. A jegyek számviteli kezelése

Kijelölés szerkesztése és eltávolítása

euróösszeget váltott át alapanyagra, az ügylet pénzügyi eredménnyel járt, míg ennek az eredménynek megfelelő összeggel eltér az alapanyagok bekerülési értéke attól az összegtől, amelyen a beszerzés előtt az eurót tartotta a cég nyilván (290 000 Ft értékű alapanyag, amelynek a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket jelentene), keletkezett 300 000 Ft értékű alapanyag (vagy rogtan anyagköltség) és 10 000 Ft pénzügyi bevétel.

A fentiekből látható, hogy a két eljárás (az anyag felhasználását feltételezve) a cég teljes eredményét tekintve egyező eredményt hoz, azonban fontos különbség, hogy a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

Ezt a torzító hatást a törvény két helyen is kivételes szabályt alkotva kívánja elkerülni. Az egyik, a már említett szabály, amely szerint, ha a kapcsolódó devizakötelezettségen elszámolt árfolyam-különbözetet a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

Érintse meg a korábban kijelöléssel beszélt szövegrészt, majd válassza újra a „Kijelölés” opciót a megjelenő helyi menüben.

Ez tehát azt jelenti, hogy a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt. Ez tehát azt jelenti, hogy a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

Kapcsolódó jogi szabályozás
2000. évi C. törvény 48. § (7)–(8) bekezdés

bevétele.

A fentiekből látható, hogy a két eljárás (az anyag felhasználását feltételezve) a cég teljes eredményét tekintve egyező eredményt hoz, azonban fontos különbség, hogy a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

Ezt a torzító hatást a törvény két helyen is kivételes szabályt alkotva kívánja elkerülni. Az egyik, a már említett szabály, amely szerint, ha a kapcsolódó devizakötelezettségen elszámolt árfolyam-különbözetet a törvény által előírt változat egy fiktív, kalkulált értéket kiemel pénzügyi eredménybe, és ugyanezzel az összeggel torzítja az üzemi eredményt.

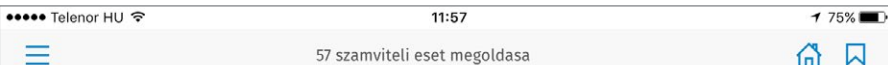
A felugró színek közül választhat újat, a piros vonallal áthúzott fehér kör pedig törlő a kijelölést.

Kapcsolódó jogi szabályozás
2000. évi C. törvény 48. § (7)–(8) bekezdés

1.5. A jegyek számviteli kezelése

A hivatkozások menü

A hivatkozások menü megnyitása

Érintse meg a „hamburger menü” ikont a Hivatkozások menü megnyitásához.

Értékű szerszámok számviteli kezelése

Ény előírásait követve azon nagy értékű szerszámok és egyéb anyagi eszközök bekerülési zikai elhasználódása egy éven belül megtörténik, anyagköltségként kerül be a beszámolóba, esetekben torzíthatja a megbízható és valós összképet.

örvény a vállalkozás mérlegében kimutatandó eszközöket alapvetően két csoportba sorolja: zök és forgóeszközök. A két csoportba történő besorolást az eszközök rendeltetése és használatára alapján kell megtenni. Egy anyagi eszköz beszerzésekor el kell végezni a fentiek szerinti minősítést, és ha a vásárolt eszköznek az a rendeltetése, hogy a tevékenységet, a működést tartósan, legalább egy éven túl szolgálja, akkor a befektetett eszközök között tárgyi eszközként kell nyilvántartásba venni, ellenkező esetben a forgóeszközök között készletként.

Ez a döntés az esetek egy részében könnyen meghozható, azonban – mint gyakran – itt is vannak olyan határterületek, ahol már nehezebb a minősítés. Ez azért is kényes kérdés, mert nemcsak az adott eszközmérlegben történő bemutatásának sorát határozza meg a válasz, hanem a hozzá kapcsolódó költségelszámolás módját, idejét is.

Termelő vállalkozások esetén a fenti elméleti kérdés jellemzően a szerszámok, kisgépek, műszerek számviteli kezelésénél jelentkezik a gyakorlatban. Abban az esetben, ha egy nagy értékű termelőgépet várhatóan sok éven keresztül a termelésben történő részvételével fogja a vállalkozási érdekeket szolgálni, akkor a döntés egyértelmű. A gépet tárgyi eszközként kell kimutatni, míg a bekerülési értéke a használat évei alatt terv szerinti értékcsökkenés formájában kerül be a költségek közé, jól meghatározott értékcsökkenési mód mellett várhatóan a gép használatával elért bevételek realizálásával időben párhuzamosan, azzal arányosan.

A döntési helyzet másik véglete nyilvánvalóan egy gyors elhasználódású, a tárgyi eszközök értékéhez viszonyítottan elenyésző egyedi értékű eszköz beszerzése lenne, ahol egyértelműen azt a döntést kellene hozni, hogy az adott eszközt anyagként kell kezelni, és a bekerülési értéke az anyagköltségkénti elszámoláson keresztül rontja az eredményt a felhasználás évében. Technikailag itt a költségelszámolásra két mód is lehetséges. Az egyik szerint év közben létezik mennyiségi és értékbeni nyilvántartás az anyagkészletet illetően. Ebben az esetben az adott eszközt a beszerzések az anyagok között kell aktiválni, míg a dokumentált felhasználásokkor kell az értékét anyagköltségként elszámolni. A másik változatban az anyagkészletnek nincsen évközi folyamatos mennyiségi és értékbeni nyilvántartása, így az anyagfelhasználást és azon keresztül az anyagköltséget az év eleji nyitókészlet, az év közbeni beszerzés és az év végi zárókészlet adatainak segítségével lehet megállapítani.

A nehézséget a gyakorlatban számos esetben az jelenti, ha a kérdéses eszközök elhasználódása az egy év körüli időtáv környékén van. Ha például egy szerszámot a használatlól függően a termelés átlagosan 8–14 hónap alatt használ el teljesen, akkor azt nehéz a fenti rendszer szerint besorolni és számviteli szempontból kezelni.

További nehézséget jelent a besorolásnál, hogy a hazai gyakorlat általában tudatosan vagy nem szándékoltan nemcsak a tervezett használati időt veszi figyelembe a besorolásnál, hanem valamilyen módon a vásárolt eszköz értékét is. Így fordulhatnak elő olyan döntések, hogy a mindenki által tudott módon több éven át használt eszközök is anyagköltségként kerülnek elszámolásra a használatbavételükkor, ha értéküket a vezetés vagy a könyvelés jelentéktelennek tartja. Illetve szintén így jutunk el a téma egyik legérzékenyebb kérdéséhez: akkor is tárgyévi anyagköltségként kell-e elszámolni egy pl. 8-10 hónap alatt elhasználódó szerszámot a használatbavétel időpontjában, ha annak értéke naevon maegas (pl. a mérleefőösszege fele)?

A Hivatkozások menü

A Hivatkozások menüből érhető el a kereső modul, a tartalomjegyzék, a személyes elemek és az előzmények. Itt lehet tovább beállítani a betűméretet. Az bal felső sarokban található „X” gombbal bármikor bezárható a menü.

The screenshot shows a mobile application interface. At the top, the status bar displays 'Telenor HU', the time '12:03', and a battery level of '73%'. Below the status bar is a navigation bar with a close button (X), a home icon, a refresh icon, and a user profile icon. The main content area is titled '57 számviteli eset megoldása' by 'Kardos Péter – Tóth Minály'. A dark navigation menu is overlaid on the left side, containing the following items: 'Tartalomjegyzék' (with a list icon), 'Keresés' (with a magnifying glass icon), 'Személyes elemek' (with a bookmark icon), 'Előzmények' (with a circular arrow icon), and 'Betűméret' (with an 'Aa' icon). The main content area displays the title '57 számviteli eset megoldása' and a section header '1.5.1. A jegyvásárlás, jegyértékesítés jogi megítélése'. The text below the section header discusses the legal interpretation of ticket purchase and sale, mentioning the Hungarian legal system and the importance of clear definitions in legal texts.

57 számviteli eset megoldása

Kardos Péter – Tóth Minály

Tartalomjegyzék

Keresés

Személyes elemek

Előzmények

Betűméret

1.5.1. A jegyvásárlás, jegyértékesítés jogi megítélése

A magyar jogrendszer egyik hiányossága, hogy az egyes jogszabályok eltér, sokszor egymásnak ellentmond. Ez egyértelműen a kontinens életviszonyok többségét törvények, rendeletek, határozatok szabályozó apparátus hoz létre, és a nem megfelelő működés, kommunikáció lehetőségét.

Az egyes fogalmak – legyen szó akár köznap kifejezésről vagy homályosságra vagy ellentmondásosságra esetén az értelmezés eszközei helyzet az, ha maga a jogszabály tartalmaz értelmező rendelkezéseket, amely a jogalanyokra nézve kötelező, attól eltérni nem lehet. A Számpontjából lényeges értelmező rendelkezéseket és fogalmakat.

A jegyvásárlás tartalma köznap felfogás szerint valamilyen szolgáltatásra, amelyre a jegy jogosultságot igazol és bizonyít. A számviteli törvény ezt definiálja, ennek csupán körülírását találjuk a közvetített, az igény meghatározása során. Megállapítható tehát, hogy a számviteli törvény szolgáltatás, mint fogalom értelmezésére.

Autentikus értelmezés hiányában kerülhet sor az értelmezés egyéb esetében rendszertani értelmezés alkalmazására. A jogszabályt vagy normaelemet a jogforrási hierarchiával, az egyes jogok össze. A számviteli törvény rendszertani értelmezése során azt a mód keresünk, amelyből a szabályozás kifejlődött. Ez a számvitel, mint polgári jog ugyanis a magánjog legfontosabb, általános ága, anyagjoga mert ha valamilyen magánjogi szabály (például a számviteli törvény) polgári jog általános szabályait kell alkalmazni. Megjegyezzük, hogy szóló 2007. évi CXCVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) – mit definíciót a szolgáltatásra vonatkozóan (bármely olyan tevékenység, amely értékesítés), ilyenkor a *lex specialis derogat legi generali* szabály (a számviteli törvény) alapján az alacsonyabb szintű jogszabály értelmezése irány alkalmazási keretén belül jelent használható fogalom meghatározás törvényben nem lehetséges.

A következőkben tehát azt kell megvizsgálni, hogy a szolgáltatás rendszereiben.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:105. § (1) bekezdésében: „A szerződés a felek kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozatai alapján történő megkötésére és jognyilatkozat alapján történő megkötésére.” [Ptk. magatartás, amelyet a jogosult a kötelezettől követelhet. A szolgáltatás]

Személyes elemek

Az Ön által az adott kiadványban korábban létrehozott és elhelyezett könyvjelzők, kijelölések és jegyzetek a „**Személyes elemek**” menüpontból érhetőek el. A létrehozott saját tartalmak külön-külön és egyben is listázhatóak a menü tetején lévő ikonok segítségével.

A betűméret megváltoztatása

← Betűméret

Az alábbi gombokkal lehet megváltoztatni a betűméretet

Aa ↓ Aa ↑

57 számviteli eset megoldása

1.5.1. A jegyvásárlás, jegyértékesítés jogi meg

A magyar jogrendszer egyik hiányossága, hogy az egyes eltér, sokszor egymásnak ellentmond. Ez egyértelműen életviszonyok többségét törvények, rendeletek, határozatok, jogszabályok hoz létre, és a nem megfelelő működés, közhatalosságát.

Az egyes fogalmak – legyen szó akár köznapin kiírt, homályossága vagy ellentmondásossága esetén az értelmezési helyzet az, ha maga a jogszabály tartalmaz értelmező rendelkezést, amely a jogalanyokra nézve kötelező, attól eltérni nem lehet. A jogszabály értelmezése során a jogalkotó szándékát a szempontjából lényeges értelmező rendelkezéseket és fogalmakat.

A jegyvásárlás tartalma köznapin felfogás szerint valamilyen szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos, amelyre a jegy jogosultságát igazol és bizonyít. A számviteli törvény önmagában a szolgáltatás fogalmát nem definiálja, ennek csupán körülírását találjuk a közvetített, az igénybe vett és az egyéb szolgáltatások meghatározása során. Megállapítható tehát, hogy a számviteli törvény nem tartalmaz rendelkezést a szolgáltatás, mint fogalom értelmezésére.

Autentikus értelmezés hiányában kerülhet sor az értelmezés egyéb eszközeinek igénybevételére. Ebben az esetben a rendszertani értelmezés alkalmazása tűnik célszerűnek. A rendszertani értelmezés során az adott jogszabályt vagy normaelemet a jogforrási hierarchiával, az egyes jogágakkal vagy jogintézményekkel vetik össze. A számviteli törvény rendszertani értelmezése során azt a mögöttes jogintézményi, jogági rendszert keressük, amelyből a szabályozás kifejlődött. Ez a számvitel, mint gazdasági jog esetében a polgári jog. A polgári jog ugyanis a magánjog legfontosabb, általános ága, anyagjognak is szokták nevezni. Azért hívják így, mert ha valamilyen magánjogi szabály (például a számviteli törvény) nem szabályoz egy kérdést, akkor a polgári jog általános szabályait kell alkalmazni. Megjegyezzük, hogy például az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) – mint gazdasági jogszabály –, tartalmaz definíciót a szolgáltatásra vonatkozóan (bármely olyan ügylet, amely a törvény értelmében nem termék értékesítése), ilyenkor a *lex specialis derogat legi generali* szabály (a speciális szabály lerontja az általános szabályt) alapján az alacsonyabb szintű jogszabály értelmezése irányadó, ez azonban csak az áfatörvény alkalmazási keretein belül jelent használható fogalom meghatározást, ennek használata a számviteli törvényben nem lehetséges.

A következőkben tehát azt kell megvizsgálni, hogy a szolgáltatás fogalma mit takar a polgári jog rendszerében.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerint a szerződés tárgya a szolgáltatás. „A szerződés a felek kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozata, amelyből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és inasultása a szolgáltatás büntetésére” (Ptk. 6:58 §1) A szolgáltatás tehát az a